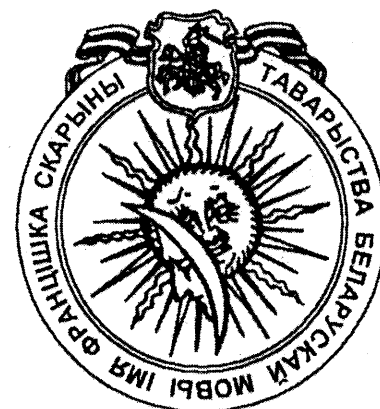

Не пакідайце жс мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі!

ФРАНЦІШАК БАГУШЭВІЧ

Наша Слова

Газета выходзіць з сакавіка 1990 года

№ 7 (594)

26 ЛЮТАГА 2003 г.

МІНІСТЭРСТВА ЮСТЫЦЫІ
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ220004, г. Мінск, Калектарная, 10.
Тэл. 220-86-87, факс 220-96-84МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ220004, г. Минск, Коллекторная, 10.
Тел. 220-86-87, факс 220-96-84

125-21 203 № 28-10/1294

Старшыні Рады грамадскага аб'яднання
“Таварыства беларускай мовы
імя Францішка Скарыны”
220005, г. Менск, вул. Румянцава, 13

Гэтым паведамляю, што загадам Міністра юстыцыі Рэспублікі Беларусь ад 5 лютага 2003 г. № 15 пільмовае папярэджанне ў адрас грамадскага аб'яднання “Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны” адменена.

Просім узмацніць кантроль за дзейнасцю нізавых структурных падраздзяленняў.

Памочнік Міністра

В. В. Качанаў.

5 лютага 2003 г.

Сп. А. С. Петрашу,
першаму намесніку Міністра
юстыцыі Рэспублікі Беларусь
220048 г. Менск,
вул. Калектарная, 10

Аб прынятых мерах па ліквідацыі
папярэджання Міністэрства юстыцыі
ад 26 лістапада 2002 г. № 06-04-(14007)

Паважаны Аляксандр Сяргеевіч!

Папярэджанне Міністэрства юстыцыі Рэспублікі Беларусь ад 26 лістапада 2002 г. з улікам рашэння Вярхоўнага Суда Беларусі ад 29 студзеня 2003 г. разглядалася на паседжанні Рады ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны”, якая адбылася 26 студзеня 2003 г., і на паседжанні Сакратарыяту нашай арганізацыі 6 лютага 2003 г.

У выніку разгляду было прынятае наступнае рашэнне:

1. Прапанаваць сябру Рады ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” Станіславу Судніку аднавіць да 8 верасня 2003 года мемарыяльны крыж у вёсцы Беліца Лідскага раёна з улікам патрабаванняў, пералічаных у вышэйзгаданым пісьмовым папярэджанні, і запрасіць на яго адкрыццё прадстаўніка Міністэрства юстыцыі. Прасіць старшыню абласной Рады ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” Гарадзенскай вобласці сп. А. І Місцюкевіча аказаць сп. Судніку падтрымку па гэтым пытанні.

2. Прапанаваць кіраўніку Лідскай раённай арганізацыі сп. Леаніду Анацку зарэгістраваць яе ў райвыканкаме. Да моманту рэгістрацыі рэкамендаваць сп. Анацку дзейнічаць у межах Лідскай арганізацыі, якая мае афіцыйную рэгістрацыю.

3. Кіраўніцтву спраў і кіраўнікам рэгіянальных структур ГА “ТБМ імя Ф. Скарыны” пры вырабе інфармацыйных лістоў абавязкова ўжываць афіцыйную назву нашай арганізацыі.

3 павагай

Старшыня ГА “ТБМ імя Ф. Скарыны”

Алег Трусаў.

Сустрэча з Канаплёвым

10 лютага адбылася сустрэча кіраўніцтва грамадскага аб'яднання “Таварыства беларускай мовы імя Францішка Скарыны” з віца-спікерам Палаты прадстаўнікоў Уладзімірам Мікалаевічам Канаплёвым.

Падчас сустрэчы закраналіся пытанні практыкі прымянення існага Закона аб мовах і яго магчымай карэктыроўкі. Прадстаўнікі Таварыства звярнулі ўвагу на пэўныя дэфармацыі ў бок пагаршэння становішча дзяржаўнай беларускай мовы ў сферы адукацыі і аказання паслугаў насельніцтву. Бакі прышлі да згоды, што варта разгледзець прапановы ТБМ па змене ў Законе аб мовах ў адпаведнай камісіі Палаты прадстаўнікоў.

Адбыўся зацікаўлены абмен думкамі па пытанні стварэння ў Беларусі вышэйшай навучальнай установы з беларумай мовай выкладання. Старшыня ТБМ Алег Трусаў перадаў Уладзіміру Канаплёву канцэпцыю стварэння Беларускага нацыянальнага ўніверсітэта, распрацаваную Таварыствам беларускай мовы. Намеснік старшыні Палаты прадстаўнікоў выказаўся за тое, каб Камісія па навуцы, культуры і адукацыі разам з прадстаўнікамі ТБМ прапрацавалі гэтае пытанне.

Прадстаўнікамі ТБМ было паднятае пытанне пра беспрэцэдэнтны загад Міністра адукацыі аб адмене абавязковага экзамена па беларускай літаратуры ў сярэдніх навучальных установах. Быў перададзены зварот Сакратарыяту ТБМ “Вернем экзамен па беларускай літаратуры ў школу” ад 2 траўня 2002 года.

Бакі выказалі зацікаўленне ў далейшых кантактах.

Сакратарыят ТБМ.

Карусю Каганцу споўнілася 135 гадоў з дня народзінаў

Карусь Каганец (Казімір Кастравіцкі), сын паўстанца 1863 года, належыць да найстарэйшых песняроў беларускага адраджэння. Гэта ён, у пару страшэннай нацыянальнай цішні на Беларусі, звяртаўся да Бога: “О Божэ, Спасе наш! Ты міласць нам пакаж, з няволі вызваль нас!” Цяпер гэтая песня пераложана на ноты...

К. Каганец выступіў на беларускі шлях у самую дзікую пару Аляксандраўскай рэакцыі. “У той час, -- кажа А. Уласаў, блізка знаўшы К. Каганца, -- назвацца гімназісту беларусам было тое самае, што зрабіць вялікі чын Муцыя Сцэвалы, або голым прайсці па вуліцы. І неадменна выгналі б з гімназіі за такую крамолу, бо для царскіх чыноўнікаў ні беларусаў, ні Беларусі не было; быў толькі “істинно русский край” з “істинно русскими людьми” на Беларусі”. Але “ад барадаты прысідзістай постаці Каганца, насіўшага дэманстратыўна кажух і боты і падпярэзанага чорнарускім поясам, - піша А. Уласаў, - веяла моцнай, непарушнай, як скала, верай, што Беларусь трэба падумаць”...

Падрыхтавала Н. Ф. Сакалоўская.

Грамадскае аб'яднанне “ТБМ імя Ф. Скарыны”

абвешчае ў лютым месячнік

“Любіце і кахайце па-беларуску!”

Табе сумна? Табе холадна! Ты – нешчаслівы!

Ты чакаеш некага, каб ён прынёс табе радасць і асалоду?

Спыніся чакаць! Памятай! Тваё шчасце знаходзіцца не ў нечых руках, а ва ўласных галаве і сэрцы.

Палюбі! Палюбі сябе, бо ты – Бог у тваім жыцці.

Назаві сябе тымі беларускімі словамі, якія захавалі для цябе нашыя продкі.

Ты – прыгожы, таленавіты, папулярны, самавіты, багаты, здаровы.

Палюбі ўсё, што цябе акружае: дзяцей, бацькоў, родных, знаёмых, незнаёмых. Пусці іх у сваё сэрца, і яны сагрэюць яго. Яны – самыя лепшыя, бо яны – Твае!

Сагрэй любоўю свой дом і хату, свой горад і вёску, сваю Радзіму Беларусь і Сусвет – і ты адчуеш іх цеплыню і ўтульнасць.

Пакахай! Шаноўны муж, спадарынька жонка, легкадумная дзяўчына, бесклапотны хлапчына! Кахайце сваіх любых! Не ўмеце самі – павучыцеся ў дунін-марцінкевічаўскіх Грышкі і Марысі, мележаўскіх Васілі і Ганны, купаўскіх Паўлінкі і Якіма. Гаварыце прыгожыя словы: гаспадынька, ясачка, красачка, багіня, анёл мой, міленькі, любая. І засінее вашае жыццё беларускай валожкай, забялее бярозкай, загарыцца яскравай зорчай.

Любіце і кахайце па-нашаму, па-беларуску!

Беларуская мова-

ТБМ

наша будучыня

Ахвяраванні на ТБМ

1. Пётр Ломан	– 5.000 р.
2. Талэвуш Кокштыс	– 3.000 р.
3. Аляксандр Лабанок	– 1.000 р.
4. Святаслаў Астравовіч	– 1.000 р.
5. Валянцін Салаўёў	-- 1.000 р.
6. Юры Цвірка	– 1.000 р.
7. Аляксандр Андрэенка	– 1.000 р.
8. Віктар Дашкевіч	– 1.000 р.
9. Юры Лізянговіч	– 1.000 р.
10. Рыгор Шацко	– 5.000 р.
11. Наталля Аладка	– 1.000 р.
12. Людміла Пісарава	– 1.000 р.
13. Святлана Жукоўская	– 1.000 р.
14. Святлана Дашкевіч	– 1.000 р.
15. Раіса Грыбовіч	– 1.000 р.
16. Валянціна Петрачкова	– 1.000 р.
Усе г. Віцебск.	

1. Сяргей Дарашкоў, г. Гомель -- 650 р.

2. Казлоўская Наталля, г. Менск

-- 11. 840р. і 5 дол.

Інфармацыйнае агенцтва БелаПАН

1. Барбарыч Генадзь	– 3000 р.
2. Буткевіч Вячаслаў	– 3000 р.
3. Вельтнар Юры	– 3000 р.
4. Гаравы Марат	-- 5000 р.
5. Короткая Наталля	– 4000 р.
6. Ліпай Алесь	– 8000 р.
7. Лемешава Галіна	– 3000 р.
8. Савосценка Ігар	– 4000 р.
9. Трацякоў Уладзімір	-- 2000 р.
10. Шырокі Юры	– 3000 р.
11. Інін Мікалай	– 500 р.

Усяго: 38.500 тыс рублёў.

Просім Вашыя ахвяраванні дасылаць на адрас: вул. Румянцава 13, г. Менск, 220005, альбо пералічыць на разліковы рахунак ТБМ № 3015212330014 у Менскай гардырэкцыі ААТ Белбизнесбанка код 764 праз любое аддзяленне ашчадбанка Беларусбанк (камсіійны збор пры гэтым не бярэцца).

Зварот Сакратарыяту
ГА “Таварыства беларускай мовы
імя Ф. Скарыны”

Любіце і кахайце па-беларуску!

У лютым з яго шалёнымі завірухамі і жорсткімі маразамі так хочацца цеплыні і ўтульнасці. Нездарма няўрымслівая моладзь 14 лютага адзначае свята закаханых Дзень Валянціна. З гэтай нагоды ГА “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” абвешчае месячнік “Любіце і кахайце па-беларуску”.

Пачніце любіць з сябе, бо вы – цэнтр вашага жыцця. Палюбіце таксама вашае акружэння: дзяцей, бацькоў, родных, сяброў, знаёмых і незнаёмых. Гаварыце ім ласкавыя словы, якія назапасіла наша мова, хваліце іх, усміхайцеся. Адорвайце іх падарункамі, вырабленымі на беларускіх прадпрыемствах. Спявайце беларускія песні, чытайце паэтычныя радкі пра любоў і каханне – і ў вашым жыцці паселіцца святло і цеплыня.

Любіце свой дом і хату, свой горад і вёску,

сваю Радзіму Беларусь і Сусвет. Яны берагуць і ахоўваюць нас сваёй любоўю. Павучыцеся любові ў гордай Рагнеды, слаўнай Еўфрасінні, славутага Скарыны, неўміручага Каліноўскага, адданага Купалы, неўтаймаванага Караткевіча.

Кахайце!

Кахайце па-беларуску мужчын ці жанчын, дзяўчат ці хлопцаў, жонак ці мужоў. Наша мова адорыць вас пярылінамі родных слоў кахання. Спяліце ў глыбіні сэрцаў гэтае найвышэйшае пачуццё – і ў вашае жыццё навек увойдзе Гармонія. Няхай дапамагаюць вам нашы літаратурныя героі: мележаўскія Васіль і Ганна, дунін-марцінкевічаўскія Грышка і Марыся, коласаўскія Андрэй і Ядвіся, купалаўскія Якім і Паўлінка.

Любіце і кахайце па-свойму, па-беларуску.

Калі шчасце прыходзіць у дом...

На гэтым здымку – маладая пара.

Усё здаецца звычайна. Але незвычайнась яе ў тым, што хлапец – Андрэй Мікалаеў з’яўляецца інвалідам-калясачнікам.

Бяда здарылася 19 жніўня 1995 года.

Менавіта ў гэты дзень Андрэй упаў з дрэва падчас службы ў войску і атрымаў вельмі цяжкую траўму ў шыіным адзеле спіннага мозгу. Ён мае 1 гр. інваліднасці. У 2000 годзе Андрэй выдаў свой першы зборнік вершаў “Будзем жыць, братка!”

... У 2001 годзе інвалід-калясачнік Андрэй Мікалаеў задумаў скочыць з парашутам.

Мара Андрэя здзейснілася – на тэрыторыі Менскага аэраклуба ў Баравой, нягледзячы на дрэннае надвор’е, падзея адбылася.

... Памятаю, як у той дзень на полі сабралася шмат гледачоў, журналістаў, у тым ліку і я. У прызначаны час Андрэй з’явіўся ў супра-

ваджэнні маці, брата і інструктараў – Юрыя Стэфановіча і Кацярыны Мазаквай. Выглядаў ён даволі бадзёра і нават адказаў на пытанні асабліва дапытлівых рэпарцёраў...

... Хутка асабліва ўважлівыя разгледзелі ў небе тры чорныя кропкі... Па-першае – гэта тандэм Юрыя і Андрэя, і прэзідэнт каўнаскага парашутнага клуба Кястас Станіўліс, які тэхнічна дапамог здзейсніць гэты скачок паспяхова...

Гэта было амаль два гады таму.

Сённяшняя падзея – а, менавіта, вяселле і шлюб 30-гадовага Андрэя Мікалаева – значная падзея не толькі ў яго жыцці, а і ў жыцці ўсіх беларускіх інвалідаў-калясачнікаў! Гэты шлюб дадае аптымізму і энергіі ўсім беларускім інвалідам! Андрэй узяў шлюб з абсалютна здаровай дзяўчынай, якая працуе інжынерам-кампутаршчыкам і ведае, калі шчасце прыходзіць у дом...

Аляксей Шалахоўскі.

Няфёдаўскія чытанні

Беларуская акадэмія мастацтваў разам з Інстытутам мастаўствазнаўства, этнаграфіі і фальклору імя К. Крапівы НАН заснавала новую форму навукова-творчай канферэнцыі 1-я Няфёдаўскія чытанні “Беларускае мастацтва: гісторыя і сучаснасць”, якія прысвечаны памяці выдатнага даследчыка беларускага тэатра Уладзіміра Іванавіча Няфёда, які быў чалавекам свайго часу, але пакінуў школу тэатральных крытыкаў. Яго вучнямі з’яўляюцца Анатоль Сабалеўскі і Тамара Гаробчанка, Гуры Барышаў. Няфёд меў шмат тытулаў, але не гэта прывяло навуковую грамадскасць у сцены тэатральнай залы студэнцкага тэатра.

18-19 лютага 2003 года ў БАМ сабраліся маладыя навукоўцы і сталыя даследчыкі, каб абмеркаваць актуальныя праблемы развіцця тэатра Беларусі!

Асабліваю цікавасць выклікалі даклады Наталлі Нячасвай “Грамадска-культурнае асяроддзе гарадоў віцебскай губерні ў XIX ст.” і Таццяны Дубоўскай “Тэатральнае жыццё Беларусі на акупаваных тэрыторыях (1941-45 гг.)”

На канферэнцыі прысутнічалі родныя У. І. Няфёда (1916-1999), якія прыгадалі асаблівае пастаці навукоўца ў сямейных адносінах.

У гэтыя ж дні ў Менску праходзілі іншыя культурныя мерапрыемствы, у прыватнасці “Гарэцкія чытанні”, але лічу, што веды набытыя падчас канферэнцыі “1-я Няфёдаўскія чытанні” будуць карыснымі і патрэбнымі...

Аляксей Шалахоўскі.

Новая выстава

18 лютага ў музеі сучаснага выяўлення мастацтва была адкрыта выстава “Габрэйскае жыццё ў Цэнтральнай і ўсходняй Еўропе” Большую частку фотаздымкаў складаюць працы Эдварда Сяроты, дзядуля і бабуля, якога нарадзіліся ў Кобрыве. На сённяшні дзень творца стала пасяліўся ў Вене. Ён адзіны чалавек у свеце, які асвятляе прафесійна на фота габрэйскае жыццё. Таксама на выставе было некалькі фотаздымкаў Міхася Баразны і Анатоля Кляшчука. Выстава выклікала вялікую цікавасць грамадскасці, а ейны аўтар, сп. Эдвард даў некалькі лекцый у БАМ, ЕГУ.

Гэтую ж выставу 12 сакавіка пабачаць у Полацку, 16 красавіка у Магілёве, 7 траўня ў Гомелі, а 29 траўня ў Бабруйску.

Днямі аўтар наведвае радзіму продкаў – г. Кобрыв.

Аляксей Шалахоўскі.

ДЗІЦЯЧЫ ФОНД ДУХОЎНАГА І КУЛЬТУРНАГА
АДРАДЖЭННЯ “САКАВІК”
да 120-годдзя з дня нараджэння Янкі Маўра
(11.05.2003 г.) абвешчае конкурс
НА ЛЕПШЫ ДЗІЦЯЧЫ МАЛЮНАК ПА ТВОРАХ
Я. МАЎРА

Удзельнічаюць дзеці ўзросту 8-13 гадоў. Пераможцаў чакаюць цікавыя падарункі і паздрка ў Вялікабрытанію. Малюнкі дасылаць да 1.05.2003 г. на адрас Дзіцячага фонду “Сакавік”:

220012, г. Мінск, вул.Сурганава, 13а, кв.2, тэл. 284-14-80.

План работы

Грамадскага аб’яднання “Таварыства беларускай мовы імя Ф. Скарыны” на 2003 год

Прыняты 26.01.2003 г. на паседжанні Рады ТБМ

№	Назва мерапрыемства	Тэрмін выканання	Адказны за правядзенне
1.	Падрыхтоўка да правядзення чарговага VIII з’езду ТБМ.	Люты-верасень	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
2.	Арганізацыя курсаў па вывучэнні і ўдасканаленні беларускай мовы.	Студзень-чэрвень, верасень-снежань	Сакратарыят, абл. структуры ТБМ
3.	Праца па стварэнні камп’ютарнай праграмы па кадыфікацыі і праграмы для праверкі арфаграфіі ў руска-беларускіх перакладах.	На працягу года	С.Кручкоў
4.	Работа па пашырэнні кола падпісчыкаў на “Наша слова”, “Новы час” і інш. беларускамоўныя газеты і часопісы.	На працягу года	Сакратарыят, першасныя суполкі ТБМ
5.	Арганізацыя працы камісіяў ТБМ (праводзіць пасяджэнні 1 раз на месяц)	На працягу года	Старшыні камісіяў ТБМ
6.	Асветніцка-педагагічная праца з бацькамі, дзеці якіх пойдуць у д/с і 1-ыя класы ў 2003-2004 навучальным годзе.	На працягу года	Бацькоўскі камітэт, адукацыйная камісія
7.	Супрацоўніцтва з уладнымі структурамі па выкананні Пастановы Міністэрства адукацыі Беларусі (№ 48 ад 27.08.2001г.) “Праграма дадатковых мер па пашырэнні сферы выкарыстання беларускай мовы ў сістэме адукацыі”: каардынацыя сакратарыятам збору подпісаў грамадзян з патрабаваннем адкрыцця беларускамоўных навучальных устаноў.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
8.	Супрацоўніцтва з Дзяржстандартам па пытанні выкарыстання дзяржаўнай беларускай мовы ў інструкцыях і на ўпакоўках тавараў, якія маюць абарачэнне на тэрыторыі Беларусі.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
9.	Праца з прадпрыемствамі па ўкараненні беларускамоўнага афармлення выпусканай прадукцыі.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
10.	Правядзенне рэспубліканскага конкурсу “Найлепшы руслівец роднага слова”.	На працягу года	Абласныя рады ТБМ, Менская гар. рада ТБМ сумесна з СП Беларусі і адпавед. аддзелаў адукацыі рэгіёнаў
11.	Адзначыць 140-я ўгодкі паўстання К. Каліноўскага.	На працягу года	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
12.	Ушанаванне памяці ды святкаванне 120-х угодкаў народзінаў Францішка Аляхновіча.	Люты-сакавік	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
13.	Ушанаванне памяці ды святкаванне 110-х угодкаў нарадзінаў Максіма Гарэцкага.	Сакавік-красавік	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
14.	Ушанаванне памяці ды святкаванне 100-х угодкаў народзінаў Наталлі Арсенінай.	Верасень	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
15.	Ушанаванне памяці ды святкаванне 120-х угодкаў народзінаў Вацлава Ластоўскага.	Кастрычнік	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
16.	Ушанаванне памяці літаратара і палітычнага дзеяча Язэпа Лёсіка ў сувязі з ягоным 120-годдзем з дня народзінаў.	Лістапад	Сакратарыят, рэгіянальныя структуры ТБМ
17.	Сумесна з фондам імя братаў Луцкевічаў выдаць кішэнны календарык на 2003 г. да 100-годдзя “Грамады”, першай беларускай партыі.	Люты	Сакратарыят, фонд імя братаў Луцкевічаў
18.	Правядзенне “круглага стала” на тэму: “Рэформа беларускага правапісу 1933г. у БССР і яе наступствы для беларускай мовы”.	Верасень	Сакратарыят

СВІРАНЫ ЧАКАЮЦЬ

Да пытання нацыянальнага самавызначэння Ігната Дамейкі

Віленшчына з рупнасці старшыні Таварыства беларускай мовы Віленскага краю Юрася Гіля працягвае ўшаноўваць імя славяна беларускага Вестуна і Празорцы Францішка Багушэвіча. На сёлетняе 29-га сакавіка заплававана вялікае літаратурнае свята: “Пастава калыска – фальварак Свіраны”. Сярод іншых задумак прадбачыцца шэсце на паставу радзіму ў Свіраны, усталяванне і асвячэнне там крыжа-помніка ў

гонар Фр. Багушэвіча; святая імя на роднай мове ля мемарыяльнага крыжа. Затым знаёмства з Савічунскай бібліятэкай імя Фр. Багушэвіча. Літаратурны мантаж ля мемарыяльнай дошкі на бібліятэцы. Пасля ўрачыстасцяў у Свіранах удзельнікі свята наведваюць Рукойнскі касцёл, у якім у 1840 годзе хрысцілі немаўлятку Франуся. 30-га лютага чакаецца пілігрымка па віленскіх Багушэвічавых мясцінах і святочная імяна на

роднай мове за Францішка Багушэвіча ў касцёле святаго Бартламея. Таварыства беларускай мовы Віленскага краю на гэтую ўрачыстасць чакае дэлегацыю з Беларусі. Сустрэча гасцей з Беларусі 28.03.2003 г. у пятніцу. Паведамленне для беларускага друку падрыхтаваў Ул. Содаль паводле плана-сцэнара, дасланага на мае імя старшынём Таварыства беларускай мовы Віленскага краю Юрасём Гілем.

КВІТНЕЙ ЗЯМЛЯ (ГІМН СЪВІРАНАМ)

1. Квітней мой край пад небам сінім,
Зямля пэста Франуся,
Мы будзем жыць, нідзе не згінем,
Не згіне Беларусь уся.
2. Нам сонца яркае ўсім свеціць,
Зямлю і душу саграе.
А сэрца песняю зашквеціць,
Пэст нам голас падае.
3. Люблю свой край, старонку гэту,
Усю сьвіранскую зямлю.
Удзячны я свайму пэсту,
І справу добраю зраблю.
4. Свайго пэста я ўшаную
Ў сэрцах зболеных людзей.

- Я тут жыю, я тут паную,
Хаця бываю ўсё радзей.
5. Квітней мой край, старонка гэта,
Уся сьвіранская зямля.
Радзіма нашага пэста,
Ты ўваскрасала, як магла.
6. Табой я ў сэрцы ганаруся
І ёсць пра што людзям сказаць.
Ты нарадзіла нам Франуся,
Бо ўмела мову шанавалі.
7. Падзяку Богу я складаю,
Малітва ўголос гавару:
“Квітней мой край, радзімы краю,
Са славай вечнай песняру”.
Юры ГІЛЬ, Вільня-Сьвіраны, 2003 г.

“АЛЬГЕРДАВА ДЗІДА” – сувязь з каранямі

Не так даўно ў Віцебскай абласной бібліятэцы адбылася доўгачаканая сустрэча з вядомай беларускай пісьменніцай Вольгай Іпатавай, паэтэсай Антанінай Хатэнка і пэстам, прازیкам Міхасём Скоблам. Беларуская чытальня залу склала моладзь, студэнты і шмат школьнікаў. Присутнічалі таксама пэст і перакладчык Уладзімір Папковіч, пэсты Давыд Сімановіч і Яўгенія Мальчэўская, іншыя віцебскія творцы. Уступнае слова сказаў дырэктар Інстытута гуманітарных і экалагічных тэхналогій (між іншым, сам фізік-ядзершчык, бо меркавалася правесці сустрэчу супольна) Ягор Фядзюшын. Ён назваў Беларусь трыможнай кропкай, бо існуе пагроза страты сувязі з каранямі, страты мовы. Рас-

павёў пра мэты гэтай і многіх іншых падобных сустрэч – палепшыць узаема сувязь пісьменнікаў і чытачоў, стварыць своеасаблівую культурную прастору, якая б аказала станоўчы уплыў на далейшае развіццё грамадства. Гэтую тэму працягвала Вольга Іпатава. “Віцебску прысвечаны многія мае творы”, – кажа яна і далей пра новы раман “Альгердава дзіда”, – “калі я пісала гэтыя старонкі, я бачыла Віцебск чатырнацатага стагоддзя, у якім княжыў жанаты на віцебскай князёўне Марыі князь Альгерд. Я бачыла той замка, тую кручу, тое месца, дзе цяпер царква”. І далей чытае ўрывак з рамана, дзе апісваецца прыезд Альгерда ў горад над Дзвіной. Пісьменніца называе мову духоўнай энергетыкай продкаў, што ахоўвае нашчадкаў, што з’яўляецца абярогам, які насілі славянныя сучаснікі Альгерда.

Да гістарычнай тэматыкі звярнулася і Антаніна Хатэнка. Прынамсі, пачала яна вершам Уладзіміра Караткевіча. “Караткевіч даў мне адчуць павязь з гэтай зямлёй, – сцвярджае пэтэса, – я там, дзе я павінна быць, і я хачу давесці, што ёсць толькі адзін шчаслівы шлях, шлях ад продкаў да нашчадкаў”. А далей чытае вершы Максіма Багдановіча і ўласныя. Міхась Ско-

бла, як намеснік старшыні Саюза пісьменнікаў, запраціў маладых літаратараў паўдзельнічаць у конкурсе, прысвечаным стагоддзю з дня на-родзінаў Наталлі Арсеневай і прачытаў некалькі вершаў (вершам-прысвечаннем Адаму Міцкевічу скончыў прамову), падараваў бібліятэцы сваю кніжку. Менскія госці пасля імпрэзы ў бібліятэцы накіраваліся ў абласны Літаратурны музей зноў на сустрэчу. З раніцы ж былі запрошаны ў Кіраўскаю сярэдняю школу Віцебскага раёна, дзе праводзіўся раённы семінар настаўнікаў беларускай мовы і літаратуры. На гэты семінар былі запрошаны і вучні (з шостага па адзінаццаты класы), якія таксама ўдзельнічалі ў семінары. Вучні, што цікавіцца літаратурай ці самі пішуць вершы, задавалі пытанні (як, дарэчы, і ў бібліятэцы) па гісторыі стварэння таго ці іншага рамана, прататыпа героя ці вобраза. Пытанні па апошнім раману (чыталі ў часопісах “Альгердава дзіда”) было найболей. Як зазначыў Аляксей Фенчын-ка, настаўнік беларускай мовы і літаратуры: “На сустрэчы панавалі эмацыянальны дух любові, цеплыні і беларускасці, у якім гаварылі пра літаратуру і творчасць. Паказала гэтая сустрэча і тое, што дзеці цікавіцца літаратурай, што такія сустрэчы, сустрэчы чытача і пісьменніка, павінны адбывацца часцей.” Ганна Навасельцава, студэнтка факультэта беларускай філалогіі і культуры ВДУ імя П.М. Маішэва.

ГА “ТБМ імя Францішка Скарыны” да 110-х угодкаў Максіма Гарэцкага выдала памятны календарык.

Дызайн Ігара Марачкіна.

Нацыянальная прыналежнасць Ігната Дамейкі ў нікога з беларускай нацыянальнай інтэлігенцыі сумнення ніколі не выклікала і не выклікае. Але надзвычай высокая актыўнасць польскай дзяржавы і польскай грамадскасці ў святкаванні 200-годдзя з дня нараджэння Ігната Дамейкі на фоне самадзейных намаганняў беларускай грамадскасці ды вялых патукаў беларускай дзяржавы ў гэтым пытанні патрабуе яшчэ раз глянуць на згаданую праблему. Ігнат Дамейка належаў да той катогоры беларускай шляхты, якая ў страціўшай нежалежнасць дзяржаве не страціла ні вуснай беларускай мовы, ні нацыянальнай самасвядомасці, хаця адукацыйная сістэма за некалькі пакаленняў прывучыла пісаць і афіцыйна гаварыць па-польску. Для віленскіх філарэтаў і філаматаў пытанне пра існуючую нацыянальную прыналежнасць не існавала. “О, Літва, мая Айчына”, – следам за сваім фактычным лідарам Адамам Міцкевічам паўтаралі яны ўсе, у тым ліку і Ігнат Дамейка. У сваёй кнізе “Мае падарожжы”, апісваючы інтэрнацыянальны склад паўстанцкіх аддзелаў, Ігнат Дамейка практычна ў кожным выпадку не забы-

вае ўказаць нацыянальную прыналежнасць таго ці іншага афіцэра або жаўнера. Ён дакладна выдзяляе каронных (г. зн. палякаў), жмудзінаў (сучасныя літоўцы) і “нашых ліцьвінаў” (сучасных беларусаў). Пры гэтым Дамейка ні разу не праводзіць ніякую нацыянальную мяжу паміж ліцьвінскай (беларускай) шляхтай і сялянамі. Для яго яны ўсе – “нашы ліцьвіны”. Ніхто пры жыцці Дамейкі ніколі не спрабаваў

аднесці яго да нейкага іншага этнасу, акрамя ліцьвінаў. Перад намі дыплом ганаровага доктара медыцыны, выдадзены Ігнату Дамейку ў Кракаўскім Ягелонскім універсітэце ў 1887 годзе і яго пераклад з лаціны на беларускую мову. У дыплеме канкрэтна і без выкрутасаў пазначана “...слаўнаму мужу Ігнату Дамейку, ліцьвіну...”. Безумоўна, ва ўніверсітэце таксама дакладна ведалі, да якога этнасу адносіў сябе вучоны. Дамейка апошні раз афіцыйна названы ліцьвінам у 1887-м годзе. Праз чатыры гады, у 1891-м, Францішак Багушэвіч, такі ж ліцьвінскі шляхціц, удзельнік наступнага паўстання выдаць сваю “Дудку беларускую” і напіша: “Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі”. Назва “ліцьвіны” адышла, назва “беларусы” прыйшла, зямля і народ засталіся тыя самыя. Але, менавіта, дзякуючы высокай нацыянальнай свядомасці ліцьвінаў эпохі Міцкевіча, Дамейкі, Чачота, Зана і інш., стала магчымым з’яўленне беларусаў канца 19-га – пачатку 20-га стагоддзя, што за адно пакаленне даспелі да ўтварэння Беларускай Народнай Рэспублікі, без якой не было б ні БССР, ні сённяшняй Рэспублікі Беларусь. Слава ім! Станіслаў Суднік.

НАЙВЫШЭЙШАЙ УЛАДАЮ
АЎГУСЦЕЙШАГА ІМПЕРАТАРА І КАРАЛЯ
ФРАНЦА ЁЗАФА І
МЫ,
РЭКТАР ЯГЕЛОНСКАГА УНІВЕРСІТЭТА
І ДЭКАН МЕДЫЦЫНСКАГА ФАКУЛЬТЭТА
НАДАЁМ СЛАЎНАМУ МУЖУ
ІГНАТУ ДАМЕЙКУ,
ЛІЦЬВІНУ,
ЯКІ СПАЎНЯЎ АБАВЯЗКІ ПРАФЕСАРА І РЭКТАРА СЯРОД
ЧЫЛІЙЦАЎ У АМЕРЫЦЫ,
НАЙБОЛЬШ ЗАСЛУЖАНАМУ Ў ГЕАЛОГІІ І ЛІТАРАТУРЫ,
ПРАСЛАЎЛЕНАМУ Ў НАС І ЗА МЯЖОЮ СВАІМІ ЗДОЛЬНАСЦАМІ,
НА ПАДСТАВЕ ДЭКРЭТА МЕДЫЦЫНСКАГА ФАКУЛЬТЭТА
І СА ЗГОДЫ УНІВЕРСІТЭЦКАГА СЕНАТУ,
У ДЗЕНЬ УРАЧЫСТАГА АДКРЫЦЦА НОВАГА КАЛЕПІОМА,
ГОДНАСЦЬ, ПРАВЫ І ПРЫВІЛЕІ ДОКТАРА МЕДЫЦЫНЫ
HONORIS CAUSA,
ПРА ШТО ВЫДАЁМ ГЭТАЕ ПАСВЕДЧАННЕ, ЗАЦВЕРДЗІЎШЫ
ЯГО ПЯЧАТКАЮ УНІВЕРСІТЭТА
У КРАКАВЕ, 14 ЧЭРВЕНЯ, 1887 г.
СТАНІСЛАЎ ГРАФТАРНОЎСКІ ТАДЭВУШБРОВІЧ ПРАФ. ДР. ЛЯВОНЦЫФОВІЧ
РЭКТАР УНІВЕРСІТЭТА ДЭКАН МЕДЫЦЫНСКАГА САКРАТАР ЯГЕЛОНСКАГА
ФАКУЛЬТЭТА УНІВЕРСІТЭТА

БІБЛІЯТЭКАР: ПОГЛЯД НА ПРАФЕСІЮ

Бібліятэка як старажытны інстытут пісьменства, асветы, культуры, адукацыі заўсёды займала адно з важнейшых месцаў у жыцці грамадства. Таму прафесія

дакументамі, якія яму ў працэсе работы даводзіцца фізічна перасоўваць, а з віртуальнай інфармацыяй, якая па жаданні бібліятэкара або карыстальніка бібліятэ-

У чаканні чытачоў... Абабмен Рэчыцкай раённай бібліятэкі

бібліятэкара заслугоўвае асаблівай увагі ў наш імкненны час супярэчлівых пераўтварэнняў.

Мяняюцца функцыі бібліятэкі. Бібліятэка ўжо не проста культурна-асветніцкая ўстанова: яна ўсё больш становіцца інфармацыйнай установай. У сувязі з гэтым мяняецца і бібліятэчная дзейнасць, яе інфармацыйныя рэсурсы і тэхналогіі, што вядома адлюстроўваецца і на прафесіі. Выкарыстанне новых інфармацыйных тэхналогій, стварэнне тэлекамунацыйных сетак прыводзіць да істотных змен у структуры, арганізацыі працы бібліятэкі, наменклатуры спецыялістаў, патрабаванняў да іх.

Традыцыйна бібліятэкар меў справу з дакументамі на паперных носбісах, якія не патрабавалі пры іх узнёсненні тэхнічных прыстасаванняў. У сучасны момант яму ўсе часцей даводзіцца працаваць з аўдыё і відэамацэрыяламі, дыскетами, кампактдыскамі, электрон-

Бібліятэкар Рэчыцкай цэнтральнай раённай бібліятэкі Елісеева Ганна Уладзіміраўна знаёміць юных чытачоў з зімовым букетам кветак

нымі выданнямі. Таму бібліятэкару патрэбна вылодаць адпаведнымі тэхнічнымі сродкамі. Сучасны бібліятэкар павінен валодаць кампутарам, ксераксам, сканерам, прынтарам, мадэмам, відэатэхнікай. Усё часцей ён мае справу не з

ма неабходнасць падрыхтоўкі спецыялістаў па стварэнні і абнаўленні WEB-старонак; бібліятэкараў, якія б спецыялізаваліся ў галіне электроннай выдавецкай дзейнасці, правядзенні трэнінгаў па Інтэрнэце для супрацоўнікаў і карысталь-

Дзеткі - чытачы Бярозаўскай сельскай бібліятэкі Докшыцкага раёна

нікаў бібліятэкі. Патрэбны спецыялісты па тэлеканферэнцыях.

На змены ў бібліятэчнай прафесіі ўплывае і сацыяльная арыентацыя многіх публічных бібліятэк, якая абумовіла неабходнасць з'яўлення такіх спецыялістаў як бібліятэкар-псіхолаг, бібліятэкар па абслугоўванню сацыяльна неабароненых груп насельніцтва; для дзіцячых бібліятэк – бібліятэкар – педагог. Вялікая ўвага ўдзяляецца праблемам работы бібліятэкара як бібліятэрапеўта. Апошні кірунак у тэарэтычным аспекце пасляхова распрацоўваюць дацэнты кафедры бібліятэказнаўства У. А. Акуліч, Н. У. Клімянкова, С.А. Паўлава, аспірантка Н.Я. Пятушка.

Мусіць недалёкі і той час, калі спатрэбіцца спецыялісты па бібліятэчнаму дызайну, а сацыяльныя і маркетынговыя даследаванні ў бібліятэках ужо патрабуюць такіх спецыялістаў як бібліятэкар-маркеталаг, бібліятэкар-сацыялаг, бібліятэкар-адміністратар баз дадзеных, менеджар інфармацыйных сістэм.

Развіццё WWW-сервісу Інтэрнэту абумовіла таксама неабходнасць падрыхтоўкі спецыялістаў па стварэнні і абнаўленні WEB-старонак; бібліятэкараў, якія б спецыялізаваліся ў галіне электроннай выдавецкай дзейнасці, правядзенні трэнінгаў па Інтэрнэце для супрацоўнікаў і карысталь-

Дрыбінская раённая бібліятэка прысвяціла кніжную выставу пісьменніку-земляку С. Гаўрусёву

Рэдактар Станіслаў Суднік

Рэдакцыйная калегія:

Алена Анісім, Вадзім Болбас, Міхась Булавацкі, Людміла Дзізевіч, Ірына Марачкіна, Леакадзія Мілаш, Язэп Палубятка, Алесь Петрашкевіч, Людміла Піскун, Уладзімір Содаль, Станіслаў Суднік, Павел Сцяпко, Алег Трусаў.

дзейнасці" Дарэчы, БДУ культуры прадугледжвае спецыялізацыю "менеджар бібліятэчнай справы" у недалёкім будучым.

Такім чынам, для бібліятэчнай прафесіі сёння характэрныя тэхнізацыя, тэхналогізацыя, сацыяльная накіраванасць, інтэлектуалізацыя, адкрытасць.

Выход на шырокую аўдыторыю патрабуе ад бібліятэкара больш высокай культуры. Значэнне набывае прафесійная этыка, своеасаблівы стандарт прафе-

эканамічнай і прававой культуры бібліятэкара – асобная праблема, бо бібліятэкі, атрымаўшы ўнутраную эканамічную самастойнасць, цяжка пераходзяць на нарматыўнае фармаванне бюджэту.

Нам здаецца, што ў тэрмін "прафесійная культура бібліятэкара" лагічна ўключаецца эканамічна-прававая і псіхалага-маральная. Гэтыя складовыя з'яўляюцца якаснай характарыстыкай творчага патэнцыялу асобы спецыялі-

На факультэце міжнародных зносін БДУ пачала працаваць дэпазітарная бібліятэка ААН. Яна створана ў рамках фундаментальнай бібліятэкі Белдзяржуніверсітэта пры матэрыяльна-тэхнічнай і арганізацыйнай падтрымцы сумеснага праекту "Цэнтр па вывучэнні ААН", праграмы развіцця ААН, упраўлення Вярхоўнага камісара ААН па справах бежанцаў і БДУ. Бібліятэка атрымала значную колькасць матэрыялаў ААН, якімі цяпер змогуць карыстацца студэнты і шырокая публіка.

Важным элементам дэпазітарнай бібліятэкі з'яўляецца кампютарная сетка, якая мае выхад у Інтэрнэт і дае магчымасць карыстацца шырокай інфармацыяй на ААН-аўскіх старонках у Інтэрнэце.

На здымку: пытанні працы дэпазітарнай бібліятэцы ААН абмяркоўваюць менеджар праграмы "Цэнтр па вывучэнні ААН" Уладзімір Шчэрба, бібліятэкар Таццяна Лапаценка (у цэнтры) і бібліяграф Ірына Рамановская. Фота Яўгена Казюлі, БелТА.

сійнага здумення і паводзінаў. Яго вырашэнне цалкам залежыць ад саміх бібліятэкараў. Таму ўяўляецца важным задача адраджэння асабовай годнасці бібліятэкара. Сёння дзейнічаюць іншыя прынцыпы і правілы; адышлі ў мінулае прынцыпы партыйнасці, аднадумства.

Ідэал самастойнай, прадпрымальнай асобы, арыентаванай на асабістыя поспехі, асабістыя дасягненні, адказнай за сябе – гэта новая школа каштоўнасцяў, якую патрэбна падняць на п'едэстал асабліва кіраўнікам бібліятэк у працы з персаналам.

Сістэма прыярытэтаў, якая павінна быць прысутна кожнай бібліятэцы, уключае, як агульную прафесійную культуру спецыялістаў, так і эканамічную, прававую, што ў сукупнасці вызначае іх маральна-прафесійны вобраз, статус у грамадстве і грамадскай свядомасці. Фармаванне

та, вызначаюць яго рэальны статус.

Прафесіяналізацыя здумення бібліятэкара, гонар за сваю прафесію і працу знаходзяць адлюстраванне ў нарастаючай зацікаўленасці да бібліятэчнай гісторыі і традыцый, жаданні вызначыць месца бібліятэкі ў сацыякультурнай прасторы не толькі рэгіёна, але і міжнароднага ўзроўню.

Удзел бібліятэкараў у міжнародных канферэнцыях, сімпозіумах, паездках за мяжу, стажыроўкі ў буйнейшых бібліятэках свету – прыкмета часу. Уваход бібліятэк у сусветны інфармацыйны абмен – працэс, які прыпыніць немагчыма. Таму вельмі важна асэнсаванне, якім павінен быць бібліятэкар інфарматызавага грамадства.

Л. А. Дзямешка – прафесар кафедры біблія-тэказнаўства Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта культуры.

Заснавальнік:

ТБМ імя Францішка Скарыны.

Пасведчанне аб рэгістрацыі:

№ 83 ад 28 чэрвеня 1996 г.

Адрас рэдакцыі:

220005, г. Менск, вул. Румянцава, 13.

Адрас для паштовых адпраўленняў:

231300, г. Ліда-2, п/с 7.

E-mail: ns@lida1.lingvo.grodno.by

http://tbnm.org.by/lns/